

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

ditione, & aliud purè, tunc attendit factum pure, quia plenius fuit d. l. si ita scriptum. & Alex. i. apost. in d. l. falsus. Si autem duo procuratoria, uel instrumenta eodè die, & loco ab eodè, & inter eosdè facta fuerint, quorum unum sit pinguius altero, tunc si illud plus, quod est in uno, potest ad illud minus reduci, ut in summis, praefertur, ut supra dictum fuit, id, quod minus continet, argumento d. l. die. §. si plures. at si plus non sit reducibile ad minus, & una scriptura sit plenior altera, ut quia continet plura capita, tunc pleniori standum est, nam una scriptura supplet per aliam. l. si quis ex argentiariis. §. si initium. ff. de ed. hac fuit notabilis declaratio Bal. in l. imperator. col. 3. uer. sic. sed si in una est plus in 1. lectura. ff. de stat. hom. p. quā Alex. in cōf. 105. col. 3. uer. secundum principalem fundamentum lib. 2. idē noluit. Sed inter haec duo procuratoria, quae in occurrenti casu reperiuntur, alterum est plenius, quia continet plura capita, quā aliud, ut supponitur, ergo illud, in quo concessa fuit facultas et transigendi, tamen quā plenius est praefertendum, atque attendendum, & non aliud.

4 Nec obstat doctrina Bal. in d. l. falsus. quia declaranda est, ueluti proximè dictum fuit, & est de mēte Alex. ibi. Praeterea Bal. loquitur, quia idem met producitur duo instrumenta, seu procuratoria sub diuersa forma, non autem quā unus produceret procuratorum plenius sibi factum nihil dicit ad lites, & ad transigendum, & illo usus esset, & sic illud acceperunt, iuxta. l. si mādauero. §. sicut aut. & l. inter causas. §. qui suscepit. ff. manda. & aduersarius produceret aliud procuratorum factum in persona eiusdè, quod non continebat capitulum ad transigendum, sed solum ad lites, & ille met, cui aliud mandatum datum fuit, eo usus non fuit, nec illud suscepit, nam absque dubio solum procuratorum plenius, quod fuit susceptum, debet in consideratione haberi, & non illud, quod non fuit susceptum, ut habetur in iuribus proximè allegatis. Sed Bal. in d. l. falsus. loquitur, quia utrumque mandatum fuit susceptum, & utroque idem procurator datus usus fuit, tunc enim bene per consuetudinem debeat forte attendi illud, quod dat minorē potestatem, & ita rectè intueri doctrina Bal. partem, aut nihil facit ad fauorē Ioannis baptistae. ¶ Nec obstat, quod hoc mandatum ad transigendum fuerit generale, & id non sufficiens, nam cum ex eo posset alteri hoc esse aduersario praedictum interrogari, & etiam fieri, quod constitutus caderet in penam, debuit esse speciale plura in dubiis adducta, & per no. a Bar. in l. filiusfamilias. in fin. uer. ff. de donat. Quia respondetur, quod satis speciale dicitur mandatum ad transigendum, ex quo fuit expressum capitulum ad transigendum, non autem debuit dari ad transigendum cum tali super talibus rebus alienari prohibitis, hoc enim mandatum non diceretur speciale, sed indiuiduum, quod non requiritur, sed sufficit speciale, & quod dictum sit ad transigendum, ad petendum restitutionem integrum simpliciter, ut no. declarat Pau. Castr. in d. l. filiusfamilias. & not. Bal. in l. unica. C. et per procur. si

6 cuti ¶ I simili inq. Are. in c. r. de rescrip. de cla non obstante aliqua lege, quod talis derogatio dicitur specialis, quae sufficit, non autem requiritur indiuidua derogatio, non obstante tali lege illam in indiuiduo nominando: & est de mēte Bar. Alex. & aliorum. in l. si quis mihi bona. §. insum. ff. de acqui. hered. & ¶ dicit ibi Imo. cōter in practica hoc seruari, de quo communi uis illi credendum est per id, quod uoluit Bart. in l. de quibus. ff. de legi. et absque eo, quod hic cōis usus articuletur, & probetur, ut ex uerbis Bar. ibi colligitur, & idē Bar. in l. q. bona. §. si aliena. col. 2. ff. de dam. infe. uer. cōis tñ ob seruantia, inquit, sufficere specialem expressionē, puta ad iurandum de calūnia, ad transigendum, non autem requiritur expressio indiuidua. Et communis obseruantia hoc seruatur, a qua non est recedendum, quā cōem ob seruantiam probat tex. in clem. non potest de procura. & ideo ab ea non recedendum, ut dicit Bar. in lo-

cis praecitatis, quamuis disputatiue loquendo ratio opinio, quā multi sequuti fuerunt, habuerunt. Vltimè super his nolui insistere, cum iam coram peritis uiris agi. Laws Do.

S P M M A E

- 1 Consensus, & praesentia consanguineorum ex forma tractibus mulieris requisitis, & requisita de formitate substantiali dicuntur non solum, quando nullaretur, sed etiam quando statum alterius non procederet.
- 2 Contrahens mulier sine consensu, & praesentia consanguineorum ex forma statuti requisitis est ipso iure nullus, ratio naturalis, neque civilis oritur. Etiam si in statu nullatio non adesset.
- 3 Transactio est contrahens.
- 4 Pactum de non petendo, renunciationes, & iuramentum sunt proprie contrahens, sed distictus.
- 5 Compromittuntur tamen sub statuti loquutionibus de negotiis, & in illis consensum consanguineorum rationibus, & donationibus mulierum consensum, & consanguineorum intelligitur de his, quae per se, & pater sunt, non autem de his, quae sunt in consensum, & roboracionem alterius contrahens principatur gētr.
- 7 Et si loquatur etiam de contrahens, & negotiis, comprehendit etiam contrahens transactum.
- 8 Iuramentum dolo, & metu extortum non est obligatum, etiam in foro canonico seruandum.
- 9 Et multo magis quando enarris lesio interuenit.
- 10 Iuramentum effectus per statum directum impeditur, si forte dicitur potest, & quomodo, & an hoc sit seruandum.
- 11 Transactio a muliere, seu minore facta, non seruatur, etiam iurata non ualeat. Quod declaratur, per cō.
- 12 Transactio ob enormem lesionem reuocari potest, item 20. & 25.
- 13 Pactum de non petendo dicitur esse donatio, sed in rebus ne appositum, nu. 34.
- Nec quando est reciprocum, & in contrahens, contra obligatorum apponitur, num. 73.
- 14 Transactio contrahens ob bonum publicum, ad iuramentum introduci potest.
- 15 Et in eo magis, quam in aliis contrahens interpretatur, ut subsistatur, & ualeat.
- 16 Transactio bona fide facta praetextu infirmitatis non reuocatur, & non reuocatur.
- 17 Habet uim, & auctoritatem rei iudicatae, & illi oppositio, & actionem non impedit, & num. 26.
- 18 Transactio pro modico facta, ex causa etiam superuacua, non reuocatur.
- 19 Valet etiam, si ex ea nihil cum effectu ad partem perueniat, modo peruenire potuerit, & nu. 65.
- 20 Transactio facta pro aliqua parte eius, quod in totum tenditur, actionem in totum tollit.
- 21 Nec praetextu maioris quantitatis, & lesionis reuocatur.
- 22 Transactio pro minori quantitate facta, & in qua praetextus, peti non potest, ut ad arbitrium boni uirum non reuocatur.
- 23 Lucratum satis, qui a lite discedit, & nu. 65.
- 24 Dubius litis euentus facit id licitum, quod alias erat illicitum.
- 25 Transactio praetextu enormissimae & lesionis non potest reuocari, si euentus reuocandi, & maxime quando interuenit, & nu. 31.
- 27 Sententia, quae in rem iudicatam transiit, & ob quamlibet causam non reuocatur, nec illi praetextu cuiuslibet erroris reuocatur.
- 28 Transactio bona fide facta praesumitur, quando interuenit, similiter est dubius.
- 29 Transactio tenet super lite sine iussu, siue iudicis, siue iudicis, & illi do aliquid detur, vel retineatur, vel remittatur.
- 30 Transactio est contrahens imminutus, & in eo potest locus.